

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-9Sp/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013201262
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Kurucová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1013201262.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, D., 2/ E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, D., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Zuzana Papšíková, s. r. o., sídlom Jégého 8, Bratislava, IČO: 36 800 040, konajúca prostredníctvom advokátky a konateľky Mgr. Zuzany Papšíkovej, 3/ E. G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, D. a 4/ E. B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, D., obaja právne zastúpení: advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY s. r. o., sídlom Slowackého 56, Bratislava, IČO: 47 236 230, konajúca prostredníctvom advokátky a konateľky prof. JUDr. Alexandry Löwy, PhD. LL.M., proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu H. I. – XXXX/XX zo dňa 30.05.2013 takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave zrušuje rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu H. I./XX zo dňa 30.05.2013 podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) v spojení s § 250l ods. 2 a § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia Okresnému úradu Bratislava, katastrálnemu odboru na ďalšie konanie.

II. Správny súd v Bratislave neprivzato navrhovateľom v rade 1/, 2/, 3/ a 4/ voči odporcovi právo na náhradu trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, odbor katastrálnych konaní rozhodnutím H. I./XX zo dňa 30.05.2013 zamietla návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností. Rozhodnutie odôvodnila tým, že podľa údajov na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Bratislava I, obec Bratislava – Staré mesto, katastrálne územie J. A. navrhovateľa v rade 1/ a 2/ ako povinní z vecného bremena na základe zmluvy o zriadení vecného bremena, nie sú vlastníckmi pozemkov (zaťažených nehnuteľnosťí), a preto nie sú oprávnení s nimi nakladať (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Dňom 01.10.2013 na základe zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešla pôsobnosť správ katastra na Okresné úrady, katastrálne odbory (ďalej len „odporca“).

3. Proti napadnutému rozhodnutiu podali navrhovateľa v rade 1/ - 4/ odvolanie a žiadali, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Navrhovateľa v rade 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že sú vlastníckmi zaťažených nehnuteľností a vlastnícke právo k nim nadobudli na základe dohody o výkone záložného práva priamym predajom dňa 02.04.2013, uzavretej medzi nimi ako kupujúcimi, E. G. D. a E. B. D. ako záložníkmi a C. A. ako záložným veriteľom. Vklad vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, odboru katastrálnych konaní rozhodnutím č. I./XX zo dňa 17.04.2013. Následne navrhovateľa v rade 1/ a 2/ zistili, že je ako vlastníck zaťažených nehnuteľností v katastri nehnuteľností zapísaný A. K., ktorý mal nadobudnúť

vlastnícké právo k zaťaženým nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy zo dňa 27.05.2013. Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ podali podnet na protest prokurátora proti povoleniu vkladu vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam v prospech A. K.. Následne dopytom na záložných dlžníkov zistili, že A. K. je synom A. K. L., ktorá bola navrhovateľkou v konaní o určenie vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam, ktoré bolo zapísané v poznámke na LV č. XXXX. Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ poukázali na to, že v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam boli dobromyseľní, neboli účastníkmi súdneho konania o určenie vlastníckeho práva a rozhodnutie súdu v tomto konaní nie je pre nich záväzný poukazujúc na ustanovenia § 159a OSP a § 151j ods. 3 Občianskeho zákonníka. Napadnuté rozhodnutie odporcu je preto nezákonné, keďže navrhovatelia sú vlastníckymi zaťažených nehnuteľností.

4. Navrhovatelia v rade 3/ a 4/ v odvolaní argumentovali v zásade totožne ako navrhovatelia v rade 1/ a 2/. Nad rámec odvolania navrhovateľov v rade 1/ a 2/ uviedli, že tým, že odporca povolil vklad vlastníckeho práva v prospech A. K. na základe darovacej zmluvy, ignoroval vady rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.09.2011, č. k. 11C/14/2006-341 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.03.2013, č. k. 9Co/159/2012 – 403, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2013.

5. Odporca v predkladacej správe k podanému odvolaniu proti napadnutému rozhodnutiu uviedol, že odvolaniu nevyhovel, pretože podľa údajov aktuálnych v čase rozhodovania o návrhu na vklad navrhovatelia v rade 1/ a 2/ ako povinní z vecného bremena neboli vlastníckymi zaťažených nehnuteľností, a preto neboli oprávnení s nimi nakladať.

6. Rozsudkom, č. k. 9Sp/35, 36, 37, 38/2013-163 zo dňa 15.05.2018, Krajský súd v Bratislave zamietol návrh navrhovateľa v rade 3/ a 4/ na prerušenie konania. Napadnuté rozhodnutie potvrdil a navrhovateľom v rade 1/ - 4/ nepriznal právo na náhradu trov konania (ďalej ako „rozsudok krajského súdu“). Na základe odvolania navrhovateľov v rade 1/ - 4/ proti rozsudku krajského súdu Najvyšší súd SR rozsudkom, č. k. 6Sžr/6-9/2018-196 zo dňa 17.04.2019 zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s uvedením, že je potrebné zistiť skutkový stav ohľadom súvisiacich konaní vedených na Okresnom súde Bratislava I, opakovane posúdiť návrh na prerušenie konania a po ustálení skutočností, kto je vlastníkom predmetných nehnuteľností posúdiť napadnuté rozhodnutie. Na základe zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu SR Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 9Sp/35, 36, 37, 38/2013 – 207 zo dňa 18.12.2020 prerušil konanie do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/118/2015 a sp. zn. 11C/14/2006.

7. Uznesením, č. k. 9Co/40/2019-731 zo dňa 31.01.2020 Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu A. K. proti žalovaným 1/ E. G. D. a 2/ E. B. D. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11C/14/2006-585 zo dňa 01.03.2018 zrušil a konanie zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2020. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/266/2020 zo dňa 27.10.2022 odmietnuté.

8. Rozsudkom, č. k. 7Cdo/54/2023-665 zo dňa 05.03.2025 Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcov 1/ A. B. a 2/ E. F. B. proti žalovanému A. K. o určenie vlastníckeho práva potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 9C/118/2015-484 zo dňa 14.07.2022, ktorým okresný súd (i) zamietol návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ESLP o sťažnosti žalovaného č. 45784/15 alebo do rozhodnutia resp. právoplatného skončenia konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 11C/14/2006, (ii) určil, že žalobcovia sú bezpodielovými vlastníckymi pozemkov registra C v katastrálnom území J. A., obec Bratislava mestská časť Staré mesto, okres D. E., zapísaných na LV XXXX, parc. č. XXXX/X o výmere 876 m², druh pozemku záhrady, parc. č. XXXX/XX o výmere 403 m², druh pozemku záhrady a parc. č. XXXX/XX o výmere 287 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría. Prvostupňový rozsudok vo výrokoch II. (určenie vlastníckeho práva) a III. (náhrada trov konania) v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 05.03.2025.

9. Správny súd v Bratislave uznesením, č. k. 9Sp/35-38/2013-334 zo dňa 26.03.2025 rozhodol o pokračovaní v konaní.

10. Na pojednávaní dňa 24.06.2025 právna zástupkyňa navrhovateľov v rade 1/ a 2/ uviedla, že odvolanie bolo podané s argumentáciou, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ sú vlastníckymi zaťažených nehnuteľností a darovacia zmluva bola neplatná, čo bolo potvrdené aj v civilnom konaní. Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ boli aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia vlastníckymi zaťažených nehnuteľností s poukazom na názor uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Sžr/6-9/2018 zo dňa 17.04.2019. Právna zástupkyňa navrhovateľov v rade 3/ a 4/ uviedla, že v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 bol rozsudok vydaný v neprospech žalobcu a bolo potvrdené, že navrhovatelia v rade 3/ a 4/ boli oprávnení previesť vlastnícké právo k sporným nehnuteľnostiam na navrhovateľov v rade 1/ a 2/.

11. Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) „Konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.“
12. Keďže v predmetnej veci ide o konanie podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a vzhľadom na skutočnosť, že správny súd rozhodoval o opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, v konaní postupoval podľa ustanovení OSP.
13. Podľa ustanovenia § 246c ods. 1 OSP „Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.“
14. Podľa ustanovenia § 250l ods. 2 OSP „Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.“
15. Podľa ustanovenia § 250i ods. 1 OSP „Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.“
16. Podľa § 250l ods. 1 OSP „Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.“
17. Podľa § 250q ods. 3 prvá veta OSP „O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.“
18. Podľa § 250r OSP „Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.“
19. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. v znení účinnom do 30.09.2013 (ďalej len „katastrálny zákon“) „V katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu.“
20. Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona „V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.“
21. Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona „Práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.“
22. Podľa § 1 ods. 1 katastrálneho zákona „Kataster nehnuteľností (ďalej len "kataster") je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len "právo k nehnuteľnosti").“
23. Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona „Správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.“
24. Správny súd podaný opravný prostriedok navrhovateľov v rade 1/ a 4/ prejednal ako miestne a vecne príslušný súd a vo veci rozhodol rozsudkom verejne vyhláseným na pojednávaní dňa 24.06.2025, ktorým napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 3 OSP zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.
25. Správny súd uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“), bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch správne súdy začali svoju činnosť 1. júna 2023. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona o správnych súdoch prešla právomoc z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola pridelená náhodným výberom do samosudcovského oddelenia 16Sa a následne v dôsledku personálnej zmeny obsadenia súdu sudcami bola dňa 21. mája 2024 náhodným výberom pridelená do samosudcovského oddelenia 19Sa.
26. Správny súd v prvom rade posudzoval, či boli splnené podmienky konania a dospel k záveru, že opravný prostriedok bol podaný včas (§ 250m ods. 2 OSP), oprávnenou osobou (§ 205m ods. 1 a 3 OSP) a je prípustný (§ 250l ods. 1 OSP, § 248 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

27. Súd napadnuté rozhodnutie preskúmal v medziach opravného prostriedku, vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom vychádzal zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 2 v spojení s § 244 ods. 2 OSP a § 250i ods. 1 OSP). Pri zisťovaní skutkového stavu správny súd vychádzal z odporcom predloženého administratívneho spisu.

28. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie odporcu, ktorým odporca vo veci návrhu na vklad vecného bremena na základe zmluvy o vecnom bremene, uzavretej medzi navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako povinnými z vecného bremena a navrhovateľmi v rade 3/ a 4/ ako oprávnenými z vecného bremena, týkajúceho sa nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. J. A., vedených vtedajšou Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu na LV č. XXXX – pozemok registra M. F., L. H. XXXX/X, druh pozemku záhrady o výmere 876 m²; pozemok registra M. F., L. H. XXXX/XX, druh pozemku záhrady o výmere 403 m² registra M. F.; L., L. H. XXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvoria o výmere 287 m² a na LV č. XXXX – stavba so súpisným číslom XXXX, postavená na pozemku registra M. F., L. H. XXXX/XX (ďalej len ako „zaťažené nehnuteľnosti“) rozhodol tak, že návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností zamietol.

29. Z administratívneho spisu vyplýva, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ ak povinní z vecného bremena a navrhovatelia v rade 3/ a 4/ ako oprávnení z vecného bremena dňa 29.04.2013 uzavreli Zmluvu o vecnom bremene (ďalej ako „Zmluva o zriadení vecného bremena“), obsahom ktorej je povinnosť vlastníkov zaťažených nehnuteľností strpieť na týchto nehnuteľnostiach činnosti uvedené v Zmluve o zriadení vecného bremena. Návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností bol podaný na Správu katastra pre hlavné mesto Bratislavu dňa 29.04.2013. Uznesením H. I./XX zo dňa 13.05.2013 odporca prerušil konanie o návrhu na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností s odôvodnením, že podanému návrhu na vklad predchádzajú konania, týkajúce sa tej istej nehnuteľnosti, vedené pod č. I./XX a L./XX, ktoré neboli ukončené a až po ich ukončení je možné rozhodnúť v konaní vedenom pod H. I./XX. Následne bol napadnutým rozhodnutím návrh na vklad vecného bremena práva zamietnutý s odôvodnením, že podľa aktuálnych údajov na LV č. XXXX povinní z vecného bremena nie sú vlastníckmi zaťažených nehnuteľností.

30. Z administratívneho spisu a zo súdneho spisu správny súd zistil nasledujúce skutočnosti:

- dňa 27.01.2006 začalo vo veci žalobkyne A. K. L. proti žalovaným 1/ E. G. D. a 2/ E. B. D. na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 konanie o určenie vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam,

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11C/15/2006 – 341 zo dňa 23.09.2011 bolo určené vlastnícke právo k zaťaženým nehnuteľnostiam v prospech A. K. L.,

- rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co 159/2012-403, 9Co 337/2012 zo dňa 21.03.2013 odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11C/15/2006 – 341 zo dňa 23.09.2011, rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2013,

- rozhodnutím odporcu I./XX zo dňa 17.04.2013 bol povolený vklad vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam v prospech navrhovateľov v rade 1/ a 2/ na základe kúpnej zmluvy zo dňa 08.04.2013, uzavretej medzi navrhovateľmi v rade 3/ a 4/ ako vlastníckmi (záložní dlžníci), C. A. ako predávajúcim (záložný veriteľ) a navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako kupujúcimi,

- dňa 19.04.2013 bola uzavretá darovacia zmluva medzi A. K. L. (darkyňa) a A. K. (obdarovaný), ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam,

- dňa 22.04.2013 bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy,

- dňa 29.04.2013 bola uzavretá Zmluva o zriadení vecného bremena medzi navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako povinnými z vecného bremena a navrhovateľmi v rade 3/ a 4/ ako oprávnenými z vecného bremena a v tento deň bol podaný návrh na vklad na základe Zmluvy o zriadení vecného bremena,

- rozhodnutím č. I./XX zo dňa 13.05.2013 odporca rozhodol o prerušení konania o návrhu na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností,

- rozhodnutím č. I. zo dňa 27.05.2013 bol povolený vklad vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi A. K. L. a A. K.,

- dňa 30.05.2013 vydal odporca napadnuté rozhodnutie č. I./XX o zamietnutí návrhu na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností.

Ďalší priebeh konania vo veci žalobkyne: A. K. L. (resp. následne A. K.) proti žalovaným: 1/ E. G. D. a 2/ E. B. D. o určenie vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam, vedeného pôvodne na Okresnom súde Bratislava I konania, sp. zn. 11C/14/2006:

- 30.10.2014 – uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 M Cdo/2/2014, ktorým dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. marca 2013, sp. zn. 9 Co 159/2012, 9 Co 337/2012 v časti

výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 23. septembra 2011, č. k. 11 C 14/2006-341 a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie,
- 01.03.2018 – rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11C/14/2006 – 585, ktorým bola žaloba zamietnutá,

- 31.01.2020 – uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co/40/2019-731, ktorým odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby vo veci sp. zn. 11C/14/2006, zrušil prvostupňový rozsudok a zastavil konanie, právoplatné dňa 27.03.2020,

- 27.10.2022 – uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/266/2020, ktorým bolo odmietnuté dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co/40/2019-731 zo dňa 31.01.2020, právoplatné dňa 09.12.2022.

Priebeh konania vo veci žalobcov: 1/ A. B. a 2/ E. F. B. proti žalovanému: A. K. o určenie vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam, vedené pôvodne na Okresnom súde Bratislava I konania, sp. zn. 9C/118/2015:

- 14.07.2022 – rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 9C/118/2015-484, ktorým bolo určené, že žalobcovia 1/ A. B. a 2/ E. F. B. sú bezpodielovými vlastníckmi zaťažených nehnuteľností, právoplatný dňa 20.03.2025,

- 05.03.2025 – rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Co/54/2023-665, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 9C/118/2015-484, právoplatný dňa 20.03.2025.

31. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 9Sp/35, 36, 37, 38/2013-163 zo dňa 15.05.2018 zamietol návrh navrhovateľov v rade 3/ a 4/ na prerušenie konania a napadnuté rozhodnutie potvrdil s odôvodnením, že odporca posudzoval skutočnosti podľa stavu, v akom boli v čase ich skúmania pred rozhodnutím o návrhu na vklad a nemohol vychádzať zo stavu, ktorý tu bol v čase podania návrhu na vklad. Najvyšší súd SR rozsudkom, č. k. 6Sžr/6-9/2018-196 zo dňa 17.04.2019 rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Sp/35, 36, 37, 38/2013-163 zo dňa 15.05.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že zastáva názor, že v danom prípade je potrebné počkať na právoplatné skončenie konaní o určenie vlastníctva a od týchto rozhodnutí sa bude odvíjať ďalšie rozhodovanie ohľadom návrhu na vklad práva z vecného bremena do katastra nehnuteľností. Poukázal na to, že je povinnosťou prvostupňového súdu dostatočne sa vysporiadať s námietkami účastníkov konania, zistiť skutkový stav ohľadom súvisiacich konaní vedených na Okresnom súde Bratislava I, opakovane posúdiť návrh na prerušenie konania a až po ustálení skutočností, kto je vlastníkom predmetných nehnuteľností, posúdiť napadnuté rozhodnutie.

32. Spornou v konaní bola skutočnosť, či navrhovatelia v rade 1/ a 2/ ako povinní z vecného bremena boli v čase rozhodovania o návrhu na vklad vecného bremena vlastníckmi zaťažených nehnuteľností. V čase vydania napadnutého rozhodnutia vychádzal odporca, posudzujúc podľa obsahu administratívneho spisu, z nasledujúceho skutkového stavu. Rozhodnutím, č. vkladu: I. XXXX/XX zo dňa 17.04.2013, bol povolený vklad vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam v prospech navrhovateľov v rade 1/ a 2/ na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľmi v rade 3/ a 4/ ako vlastníckmi (záložní dlžníci), C. A. ako predávajúcim (záložný veriteľ) a navrhovateľmi v rade 1/ a 2/ ako kupujúcimi. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11C/14/2006-341 zo dňa 23.09.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu, č. k. 9Co 159/2012-403, 9Co 337/2012 zo dňa 21.03.2013 bolo určené, že výlučnou vlastníčkou zaťažených nehnuteľností je A. K. L.. Uvedené súdne rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 10.05.2013. A. K. L. darovacou zmluvou uzavretou dňa 19.04.2013 previedla vlastnícke právo k zaťaženým nehnuteľnostiam na svojho syna A. K. a vklad vlastníckeho práva v prospech A. K. bol na základe tejto zmluvy povolený rozhodnutím odporcu zo dňa 27.05.2013. Uvedené zistenie skutkového stavu sa ukázalo ako nedostačujúce pre riadne posúdenie veci.

33. Základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 Správneho poriadku). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Účelom konania o návrhu na vklad (vecného) práva do katastra nehnuteľností je kontrola dodržania zákonných podmienok pri nakladaní s nehnuteľnosťami. Zjednodušene možno povedať, že okresný úrad má vo vkladovom konaní skúmať platnosť zmluvy, zmluvnú voľnosť a oprávnenie zmluvnej strany nakladať s nehnuteľnosťou. keďže okresný úrad je povinný zistiť presne a úplne skutkový stav veci, prihliada aj na iné skutkové a právne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na

povolenie vkladu (§ 31 ods. 1 druhá veta katastrálneho zákona „Pri rozhodovaní o vklade prihlíada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu“). Okresný úrad zároveň posudzuje uvedené skutočnosti ku dňu vydania rozhodnutia o návrhu na vklad práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. novembra 2009, sp. zn. 6Sžo/49/2009). Keďže zároveň správny orgán rozhoduje o návrhu na vklad podľa skutkového a právneho stavu ku dňu vydania rozhodnutia o tomto návrhu, potom tak samotná zmluva musí byť v súlade s katastrálnym operátom, ako aj existencia oprávnenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby nakladať s nehnuteľnosťou musia byť dané k okamihu rozhodovania orgánu katastra o konkrétnom návrhu na vklad (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 6Svk/12/2023 zo dňa 30.05.2024).

34. Podľa ustanovenia § 226 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Odvolací súd v zrušujúcom rozsudku uviedol, že v predmetnej veci je potrebné počkať na právoplatné skončenie konaní o určenie vlastníctva a od týchto rozhodnutí odvíjať ďalšie rozhodnutie ohľadom návrhu na vklad práva z vecného bremena do katastra nehnuteľností. Určenie vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam bolo predmetom viacerých súdnych konaní. Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 9Sp/35-38/2013-207 zo dňa 18.12.2020 prerušil súdne konanie na čas do právoplatného skončenia konaní v tom čase vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 a 9C/118/2015. Po právoplatnom ukončení uvedených civilných konaní správny súd pokračoval v konaní v predmetnej veci.

35. Správny súd na jednej strane bral do úvahy stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o vlastnícke právo k zaťaženým nehnuteľnostiam a z ktorého odporca vychádzal. Na strane druhej, s ohľadom na právny názor Najvyššieho súdu SR, ktorý výslovne uviedol, že v predmetnej veci je potrebné počkať na právoplatné skončenie konaní o určenie vlastníctva a od týchto rozhodnutí odvíjať ďalšie rozhodnutie ohľadom návrhu na vklad práva z vecného bremena do katastra nehnuteľností a na samotný výsledok uvedených konaní o určenie vlastníckeho práva, z ktorého vyplýva, že A. L. ani A. K. neboli v čase vydania napadnutého rozhodnutia vlastníckymi sporných nehnuteľností, naopak, preukázalo sa vlastníctvo navrhovateľov v rade 1/ a 2/, správny súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu pre posúdenie veci. Správny súd prihliadol aj na to, aby bola v konaní zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

36. Správny súd poukazuje predovšetkým na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Co/54/2023-665 zo dňa 05.03.2025, v ktorom krajský súd konštatoval: „Nemožno tvrdiť, že vlastnícke právo prevodcu bolo potvrdené súdnym rozhodnutím, keď toto rozhodnutie bolo neskôr zrušené. Deklarovanie vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím musí byť vo vzťahu ku konvalidácii prevodnej zmluvy definitívne a konečné. Na základe uvedeného považoval odvolací súd za danej situácie vyvodenie záveru o absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy (z dôvodu, že ide o právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu) za správne...27. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené závery možno konštatovať, že žalovaný (pozn. A. K.) sa nestal vlastníkom sporných pozemkov, keďže A. K. L. v čase uzavretia darovacej zmluvy nebola vlastníčkou nehnuteľností, jej vlastníctvo sa ani dodatočne nepotvrdilo, a teda darovacou zmluvou prevádzala práva, ktoré sama nemala. Žalovaného zároveň nemožno považovať za osobu, ktorej sa týkala ochrana nadobudnutých práv v zmysle § 456 CSP a v jeho prípade nejde o právnu úpravou umožnené nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s prihliadnutím na jeho dobrú vieru... 28. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, týkajúcu sa neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou jeho matka A. L. previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, odvolací súd konštatuje, že platnosť kúpnej zmluvy z roku 1998 bola definitívne vyriešená v konaní, sp. zn. 8C/50/98 s tým, že súdy v iných konaniach nie sú oprávnené posudzovať otázku platnosti tejto zmluvy a právoplatné rozhodnutie o určení platnosti kúpnej zmluvy tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci v časti vyriešenia prejudiciálnej otázky v konaní o určenie vlastníckeho práva k predmetu kúpnej zmluvy...29. Odvolací súd po opakovanom dokazovaní dospel k záveru, že vlastníctvo žalobcov (pozn. A. B. a E. F. B.) bolo v konaní preukázané...Vzhľadom na to, že neexistuje žiadne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva A. K. L., ani poznámka o prebiehajúcom spore o vecnom práve nemohla nijakým spôsobom „ohroziť“ vlastnícke právo žalobcov. Poznámka by mala význam vtedy, ak by súdnymi rozhodnutiami bolo určené, že vlastníkom pozemkov je niekto iný ako ten, od ktorého žalobcovia tieto pozemky nadobudli. Zohľadňujúc uvedené potom možno vyvodiť, že žalobcovia preukázali svoje vlastnícke právo k sporným pozemkom.“

37. Na základe právoplatne ukončených súdnych konaní o určenie vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam je možné konštatovať, že (i) navrhovatelia v rade 1/ a 2/ sú a aj v čase vydania

napadnutého rozhodnutia boli vlastníckmi zaťažených nehnuteľností, (ii) A. K. L. ani A. K. v čase vydania napadnutého rozhodnutia neboli vlastníckmi zaťažených nehnuteľností a (iii) v čase vydania napadnutého rozhodnutia existovali dve protichodné právoplatné súdne rozhodnutia, týkajúce sa (posúdenia) platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 09.04.1998, ktorou A. L. previedla vlastnícke právo k zaťaženým nehnuteľnostiam na navrhovateľov v rade 3/ a 4/, a to rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 8 C 50/1998-38 zo dňa 22.12.1998 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 20 Co 102/1999 zo dňa 11. júna 1999 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11 C/14/2006-341 zo dňa 23.09.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9 Co 159/2012-403, 9 Co 337/2012 zo dňa 21.03.2013. Ako následne konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí, sp. zn. 2 M Cdo 2/2014 zo dňa 30.10.2014 „Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 8 C 50/98 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 20 Co 102/99 bola vyriešená prejudiciálna otázka platnosti kúpnej zmluvy, ktorá musí byť záväzná aj pre ďalšie konanie medzi tými istými účastníkmi konania. Dovolací súd poukazuje na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť, v rámci ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane zdôraznil, že nie je možné žalovať na základe toho istého skutku z iných právnych dôvodov a tiež nie je možné žalovať na základe toho istého právneho úkonu aj vtedy, keď súd v predchádzajúcom konaní svoje rozhodnutie nezaložil na tých istých, už v predchádzajúcom rozhodnutí zistených skutočnostiach, z ktorých sa vyvodzuje neplatnosť právneho úkonu aj v novej žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013 sp. zn. 1 M Cdo 12/2010).“ Správny súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že odporca nezistil skutkový stav veci v miere potrebnej pre vydanie zákonného rozhodnutia vo veci.

38. Správny súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Vzhľadom na zložitosť veci vo vzťahu k otázke vlastníctva sporných zaťažených nehnuteľností považuje správny súd za nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia len uvedenie, že došlo k zamietnutiu návrhu na povolenie vkladu práva z vecného bremena, pretože podľa aktuálnych údajov na liste vlastníctva navrhovateľa v rade 1/ a 2/ nie sú vlastníckmi zaťažených nehnuteľností. Bolo žiaduce, aby sa správny orgán podrobnejšie vysporiadal s otázkou vlastníctva zaťažených nehnuteľností v čase vydania sporného rozhodnutia.

39. Zároveň nie je bezpochyby zřejmé, či došlo pred povolením vkladu vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy k vykonaniu záznamu na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9 Co 159/2012-403, 9 Co 337/2012 zo dňa 21.03.2013 a ak áno, ako sa v tejto súvislosti odporca vysporiadal so skutočnosťou, že mu na vykonanie záznamu bola predložená listina, z ktorej vyplývalo vlastníctvo nehnuteľnosti v prospech inej osoby než tej, ktorá bola za vlastníka zapísaná v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva (navrhovateľa v rade 1/ a 2/), pričom medzi týmito osobami nebol vzťah právneho nástupníctva, t. j. osoba, ktorá mala byť zapísaná ako vlastníck v zmysle záznamovej listiny, nebola právnym nástupcom osôb, ktoré boli ako vlastníck zapísané v katastri nehnuteľností. S uvedeným úzko súvisí aj námietka navrhovateľov v rade 1/ a 2/, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 11 C/14/2006-341 zo dňa 23.09.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu, č. k. 9 Co 159/2012-403, 9 Co 337/2012 zo dňa 21.03.2013 je záväzný len medzi účastníkmi konania t. j. medzi A. K. L. a navrhovateľmi v rade 3/ a 4/, navrhovateľa v rade 1/ a 2/ boli v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam dobromyseľní, neboli účastníkmi tohto súdneho konania a predmetné rozhodnutie pre nich nie je záväzná. S uvedenými skutočnosťami, ktoré mali podstatný vplyv na právny záver vyjadrený v napadnutom rozhodnutí, sa odporca žiadnym spôsobom nevysporiadal, hoci mu tieto skutočnosti boli známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na skutkovú a právnu zložitosť veci v čase vydania napadnutého rozhodnutia bolo nevyhnutné, aby sa odporca dôslednejšie vysporiadal s dôvodmi zamietnutia návrhu na povolenia vkladu vecného bremena, o to viac v tomto prípade, keď návrhu účastníkov konania nebolo vyhovené. Odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy má spĺňať požiadavky určitosti a zrozumiteľnosti. Správny orgán v odôvodnení opíše skutkový stav veci, uvedie všetky skutočnosti, ktoré bral do úvahy pri vydávaní rozhodnutia, vymedzí dôkazy a ostatné podklady, ktoré vzal do úvahy pri rozhodovaní a špecifikuje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Správny orgán nemá opomenúť ani zákonné právo účastníkov konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia pre vydaním meritórneho rozhodnutia. Strohé uvedenie, že k zamietnutiu návrhu na vklad došlo z dôvodu, že podľa aktuálnych údajov na liste vlastníctva povinní z vecného bremena nie sú vlastníckmi zaťažených nehnuteľností, za vyššie opísaného skutkového a právneho stavu nie je možné považovať za dostatočné a zákonné.

40. V ďalšom konaní odporca zohľadní výsledok súdnych konaní, týkajúcich sa určenia vlastníckeho práva k zaťaženým nehnuteľnostiam, umožní účastníkom konania pred rozhodnutím vo veci riadne realizovať ich procesné práva a svoje rozhodnutie podrobne, riadne a presvedčivo odôvodní.

41. Správny súd priznal navrhovateľom v rade 1/- 4/ podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 7 prvá veta OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP voči odporcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 OSP „O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Navrhovatelia v rade 1/- 4/, ktorým bola prisúdená náhrada trov konania, trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia, v lehote troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia nevyčíslili. Zo súdneho spisu týmto účastníkom iné trovy, ako trovy právneho zastúpenia, nevyplývajú. Správny súd im preto náhradu trov konania nemohol priznať, pričom nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania týmto účastníkom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 39/2010 zo dňa 12.10.2010, podľa ktorého „Vyčíslenie trov konania je predpokladom na to, aby boli účastníkovi priznané všetky trovy (§ 137 O.s.p.), ktoré v konaní účelne vynaložil. Občiansky súdny poriadok presne stanovuje lehotu, v ktorej je účastník povinný trovy konania vyčísliť. Vždy sa viaže na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa rozhodnutie vyhlasuje, je účastník povinný vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia. Vyčíslenie trov musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzvať na splnenie tejto povinnosti. Súd je povinný vyzvať účastníka, aby vyčísliť trovy konania v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní od doručenia výzvy iba v prípade, že sa rozhodnutie nevyhlasuje (§ 168 ods. 1 a contrario).“ ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžo 54/2010 zo dňa 27.01.2011, v ktorom najvyšší súd konštatuje: „Z uvedeného vyplýva, že na to, aby sa priznala náhrada trov konania, treba navrhnúť, spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčísli, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to k okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia (§ 151 ods. 2 OSP). V tomto prípade súd nie je viazaný podľa § 170 ods. 1 OSP rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súd namiesto vyhláseného prisudzujúceho výroku o trovách konania uvedie v písomnom vyhotovení rozhodnutia výrok o nepriznaní trov konania. Tomu nebráni ani skutočnosť, že výrok prisudzujúci (nevyčíslené) trovy konania bol vyhlásený v rámci rozsudku, pretože rozhodnutie o trovách konania má v takomto prípade povahu uznesenia. Ide o výnimku z ustanovenia § 170 ods. 1 OSP, podľa ktorého uznesením je súd viazaný, len čo bolo vyhlásené, pokiaľ OSP neustanovuje inak. Táto výnimka umožňuje súdu v písomnom vyhotovení uviesť namiesto vyhláseného výroku o priznaní náhrady trov konania výrok o nepriznaní náhrady trov konania.

43. Keďže rozhodnutie vo veci samej, ktorým sa konanie končí, bolo vyhlásené, úspešní účastníci konania boli povinní v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia vyčísliť trovy konania, a to aj bez výzvy súdu na splnenie tejto povinnosti. Z dôvodu nesplnenia tejto povinnosti im správny súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie vo veci samej nie je prípustné (§ 250s druhá veta OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. c) OSP).

Proti tomuto rozhodnutiu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v počte vyhotovení zodpovedajúcom počtu účastníkov konania.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).